

over for de kommuner, der ikke følger vejledningen. Hvor svært kan det være?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Tilsyneladende er fru Pernille Frahm jo fuldstændig resistent over for de initiativer, som regeringens rent faktisk tager, for næsten uanset hvilken debat vi har, vælger fru Pernille Frahm at se fuldstændig bort fra den handling, den indsats, der bliver gjort på området.

Jeg sparker jo netop ikke det her til hjørne. Jeg har sagt, at det er meget vigtigt, at der kommer fokus på det, og jeg mener, at det er et meget alvorligt problem for de handicappede, der ikke kan få de hjælpere, som de har behov for. Så er spørgsmålet bare, hvordan vi bedst løser det, om det er gennem den detailregulering, som jeg kan forstå at oppositionen efterlyser, eller om det er ved at skabe synlighed omkring forholdene i kommunerne og få rejst den her lokale diskussion om, hvad der er ret og rimeligt i forhold til hjælpeordningerne.

Som jeg har bebudet allerede for et stykke tid siden, kommer der faktisk til efteråret et lovforslag om hjælpeordningerne, fordi jeg synes, der er en række ting, som vi bliver nødt til at hanke op i i forhold til den måde, det fungerer på i dag, og der synes jeg, det er helt åbenlyst, at man så bidrager til at give noget synlighed, sådan at bl.a. de lokale handicapråd har mulighed for at sætte det på dagsordenen og foreholde lokalpolitikere, hvad det er for en indsats, de gør på området.

Formanden:

Tak til socialministeren. Så går vi til ordfører-rækken, og det er hr. Hans Andersen som ordfører.

Kl. 16.30

Hans Andersen (V):

Forslagsstillerne ønsker med dette forslag, at tilskuddet til ansættelse af handicaphjælpere udmåles med udgangspunkt i den til enhver tid gældende overenskomstfastsatte aflønning af hjemmehjælpere.

Venstre er enig i, at det er en relevant problemstilling at diskutere, hvordan vi kan fastholde og udvikle hjælpeordninger på handicapområdet, men det fremgår allerede af vejledningen om særlig støtte til voksne, at aflønning af hjælpere normalt bør ske efter de almindelige

regler i overenskomst om aflønning af hjemmehjælpere m.v.

Endvidere har Kommunernes Landsforening skrevet i deres vejledning til kommunerne om hjælpeordninger, at handicaphjælpere bør aflønnes efter overenskomsten for sundhedspersonale, som er indgået mellem KL og FOA. Så det er klart en opgave for kommunerne at følge denne vejledning.

Målet for Venstre er, at det frie valg også er velfungerende, når det handler om mennesker, der benytter sig af hjælpeordninger som alternativ til kommunens hjemmepleje.

Venstre støtter socialministerens forslag om at overveje, hvordan vi kunne skabe mere synlighed om kommunernes politik på det her område, og at stille krav om, at man offentliggør dem og dermed skaber den nødvendige opmærksomhed om vilkårene for hjælpeordninger. Det vil vi gerne bakke op omkring.

Jeg har prøvet at kigge i dette beslutningsforslag for at se, om jeg kunne læse mig til, hvor finansieringen af den anslåede merudgift – hvis man fulgte intentionerne i det her beslutningsforslag – på de 100 mio. kr., som står nævnt, skulle komme fra, og det har jeg ikke kunnet. Men det er måske en ny stil, der kommer til at præge beslutningsforslag her sidst på folketingsåret, at man fremsætter beslutningsforslag, der er uden finansieringsdækning. Det har jeg mindre respekt for.

Forslaget er meget sympatisk, og jeg har også anerkendt, at det er en relevant problemstilling, men jeg mener bare, at problemet skal løses i kommunerne og af kommunerne, og derfor kan vi ikke støtte dette beslutningsforslag.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, først fra fru Pernille Frahm.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Så er jeg nødt til at stille det samme spørgsmål til hr. Hans Andersen, som jeg stillede til socialministeren: Hvorfra kommer den der grundløse, bundløse tillid til, at kommunerne pludselig vil vende om og begynde at løse den her opgave, når det, vi har set indtil nu, er, at det gør de ikke, og når vi kan se, at der er stort gennembræk i det her fag? Jeg tror, hr. Hans Andersen vil blive meget ked af, hvis det var hans barns lærere, der havde et gennembræk, som de handicappede oplever at der er omkring folk, der går ind i de